

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/17/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200426
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200426.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Z.. J. H., O., bytom U., U., zast. JUDr. Monikou Némethovou, advokátkou, so sídlom v Banskej Bystrici, Mladých budovateľov 2, proti žalovanému Obvodnému úradu v Prešove, odbor výstavby a bytovej politiky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (predtým Krajského stavebného úradu v Prešove) č. 2011-272/949-3/SP-FA zo dňa 25. marca 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/82/2011-72 zo dňa 8. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/82/2011-72 zo dňa 8. marca 2012, p o t v r d z u j e .
Obvodný úrad v Prešove je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania vo výške 31,86 euro v lehote 15 dní na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Moniky Némethovej, advokátky so sídlom v Banskej Bystrici.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove, ktorým žalovaný v odvolacom konaní zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Obce Dlhé nad Cirochou č. Pr.-2011/20-02 zo dňa 11. januára 2011, ktorým obec ako stavebný úrad po prejednaní priestupku uznala žalobkyňu vinnou zo spáchania priestupku podľa § 105 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona, ktorého sa dopustila tým, že od začatia stavby dňa 3. novembra 2008 mení stavbu "stavebné úpravy a prístavba domu č. XXX na pozemku X. v kat. úz. D." v rozpore so stavebným povolením vydaným obcou a to rozhodnutím č. SP-2008/120-003/282 zo dňa 1. júla 2008, právoplatným dňa 19. septembra 2008, za čo jej stavebný úrad uložil pokutu v zmysle § 105 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona vo výške 400 euro. Krajský súd takto rozhodol, keď zdôraznil, že výrok rozhodnutia o postihu za priestupok musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným a ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, poruší tým ustanovenie § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ako aj § 77 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V konkrétnom prípade žalovaný tieto zásady určitosti a zrozumiteľnosti nerešpektoval a napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie správneho orgánu I. stupňa, ktorého

výrok je nejasný a neurčitý. Nevyplýva z neho, kedy sa presne skutok, ktorý sa žalobkyni kladie za vinu, stal. Údaj, že žalobkyňa menila od začatia stavby dňa 3. novembra 2008 predmetnú stavbu v rozpore so stavebným povolením je nejasný a neurčitý a táto skutočnosť nevyplýva ani z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného a ani prvostupňového správneho orgánu a v dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a teda nezákonné. Ďalej krajský súd dôvodil, že žalobkyňa namietala tiež zánik priestupkovej zodpovednosti z dôvodu uplynutia dvojročnej lehoty podľa § 20 zákona o priestupkoch a začiatok plynutia tejto lehoty nie je možné zistiť práve z dôvodu neuvedenia času, kedy sa mala žalobkyňa dopustiť priestupku a teda nie je možné ani posúdiť zánik priestupkovej zodpovednosti. Po posúdení formálnych a obsahových náležitostí rozhodnutí správnych orgánov, dospel krajský súd k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce pre posúdenie veci, nakoľko preskúmané rozhodnutie je nepreskúmateľné a to pre nedostatok dôvodov a preto bude povinnosťou žalovaného opätovne posúdiť dôvodnosť odvolania žalobkyne s prihliadnutím na zánik priestupkovej zodpovednosti žalobkyne.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie Krajský stavebný úrad v Prešove a z hľadiska obsahu odvolania žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil a žalobu žalobkyne zamietol. Uviedol, že krajský súd mal konanie vo veci zastaviť, nakoľko žaloba žalobkyne bola podaná oneskorene a na túto skutočnosť žalovaný aj poukázal vo svojom vyjadrení k žalobe. Právnomu zástupcovi žalobkyne bolo rozhodnutie žalovaného doručené dňa 1. apríla 2011 a žaloba bola odoslaná dňa 7. júna 2011.

Žalobkyňa sa písomne k odvolaniu žalovaného vyjadrila a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 31,86 euro za 1 úkon právnej služby. Žalovaný, ako jediný dôvod vo svojom odvolaní uvádza, že žalobkyňa zmeškala dvojmesačnú lehotu na podanie žaloby, avšak s týmto dôvodom nie je možné sa stotožniť, nakoľko nemá oporu v zákone. Poukázala na ustanovenia § 24 ods. 1 a § 25 ods. 5 správneho poriadku, ktoré hovoria o doručovaní rozhodnutí správnych orgánov. Uviedla, že žalovaný doručoval svoje rozhodnutie okrem právneho zástupcu žalobkyne aj priamo jej, ako účastníčke správneho konania, nakoľko tieto rozhodnutia správnych orgánov zaväzujú priamo žalobkyňu, aby vykonala úhradu vyrubenej pokuty, ako aj úhradu trov správneho konania. Je pravdou, že právny zástupca prevzal rozhodnutie žalovaného dňa 1. apríla 2011 a žalobu o preskúmanie rozhodnutia podal nový právny zástupca dňa 7. júna 2011. Žalovaný v odvolaní však neuviedol, že priamo žalobkyňa prevzala rozhodnutie žalovaného dňa 8. apríla 2011 v mieste bydliska na adrese U., XXX XX U.. Listiny preukazujúce uvedenú skutočnosť sú súčasťou súdneho spisu a tieto zákonné dôvody akceptoval aj žalovaný, keď na svoje rozhodnutie vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8. apríla 2011. Žalobný návrh bol žalobcom preto podaný v zákonnej dvojmesačnej lehote a posledný deň na podanie žaloby bol práve 8. júna 2011, pričom žalobný návrh bol právnomu zástupcovi podaný prostredníctvom poštovej prepravy dňa 7. júna 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov a v medziach podaných odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdiť a to z nasledovných dôvodov:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia, alebo zrušujú práva, alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade žalovaný argumentoval tým, že žaloba žalobkyne je podaná oneskorene a to po zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote zakotvenej v § 250b ods. 1 O.s.p., pretože napadnuté

rozhodnutie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne a to H. J. X. dňa 1. apríla 2011 a že žaloba žalobkyne bola odoslaná na poštovú prepravu až dňa 7. júna 2011.

Krajský stavebný úrad v Prešove, ako odvolateľ podľa názoru odvolacieho súdu účelovo opomína, že jeho rozhodnutie bolo doručované nielen H. J. X., ako právnomu zástupcovi žalobkyne, ale že rozhodnutie žalovaného bolo súladne so zákonom v danom prípade zároveň správne doručované i žalobkyni, nakoľko z rozhodnutí správnych orgánov nesporne vyplýva pre žalobkyňu i vlastná povinnosť a preto je potrebné a správne lehotu na podanie žaloby počítat' od doručenia rozhodnutia, ktoré žalovaný doručil žalobkyni, t.j. odo dňa 7. apríla 2011 a preto lehota na podanie žaloby bola v danom prípade zachovaná, nakoľko je nesporné že žaloba bola podaná 7. apríla 2011 na poštovú prepravu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu žalovaného mal za preukázané, že u žalobkyne sa jednalo o neúspešné doručenie rozhodnutia žalovaného do vlastných rúk a to dňa 1. apríla 2011 a dňa 4. apríla 2011 malo byť vykonané opakované doručenie, ktoré bolo opäť neúspešné a dňa 4. apríla 2011 zásielka bola preto poštovým doručovateľom uložená na pošte. Správny orgán s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 2 Správneho poriadku uviedol, že tretí deň od uloženia zásielky pripadol na štvrtok 7. apríla 2011 a preto posledným dňom trojdňovej lehoty bol štvrtok 7. apríla 2011, kedy nastala aj fikcia doručenia. Z týchto dôvodov je splnený predpoklad na fikciu doručenia uložením zásielky na pošte, nakoľko boli vytvorené podmienky, aby sa žalobkyňa o údajnom doručovaní rozhodnutia mohla dozvedieť spôsobom ako to predpokladá ust. § 24 ods. 2 Správneho poriadku. Podľa žalobkyne za jediný nespochybniteľný a preukázateľný dátum doručenia napadnutého rozhodnutia je 7. apríl 2011, od ktorého je treba počítat' lehotu na podanie žaloby. Fikciu doručenia rozhodnutia žalovaného žalobkyni akceptoval podľa názoru odvolacieho súdu nesporne i žalovaný, čo vyplýva zo skutočnosti, že na rozhodnutí žalovaného sám vyznačil právoplatnosť dňom 8. apríla 2011.

Vzhľadom na rozporné tvrdenia medzi účastníkmi konania, bolo potrebné skúmať, či pri doručovaní napadnutého rozhodnutia poštovým úradom bolo postupované spôsobom, aký predpokladá ustanovenie § 24 ods. 2 Správneho poriadku a či skutočne došlo k reálnemu naplneniu materiálnych znakov, ktoré sú nevyhnutné pri doručovaní zásielky do vlastných rúk, alebo či v danom prípade došlo iba k deklaratórnemu naplneniu ustanovenia § 24 Správneho poriadku pri doručovaní spornej zásielky vo vzťahu k žalobkyni.

V predmetnej veci zvolil správny orgán doručovanie rozhodnutia žalovaného formou doručovania do vlastných rúk a to prostredníctvom pošty, t.j. v intenciách ustanovenia § 24 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom v konaní.

V ustanovení § 24 ods. 2 veta posledná je zakotvená výnimka zo zásady, že doručenie pôsobí až od okamihu, keď písomnosť sa fakticky dostala do rúk adresáta a to bez ohľadu na skutočnosť, či sa adresát písomnosti o jej uložení na pošte dozvedel. Ide o právnu fikciu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti zistil odvolací súd, že žalobný návrh žalobkyne je podaný v zákonom stanovenej lehote zakotvenej v § 250b ods. 1 veta prvá O.s.p. a preto odvolanie podané Krajským stavebným úradom v Prešove (právnym predchodcom Obvodného úradu v Prešove) nie je dôvodné. Iné skutočnosti žalovaný správny orgán vo svojom odvolaní nenamietal a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzujúc danú vec iba v medziach odvolacích dôvodov nemohol potom rozhodnúť inak, než napadnutý rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdiť v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c veta prvá O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobkyňa v odvolacom konaní mala úspech a preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.